

bonart

MIRADA A L'ART CONTEMPORANI

ENTREVISTA A BARTOMEU MARÍ, DIRECTOR DEL MACBA

ART BASEL 2012

FOTOGRAFIES DE STEVE MCCURRY

FENOSA I PAUL ÉLUARD

EL COLLAGE ARRIBA A L'IVAM

HUMBERTO RIVAS I EL SILENCI

00152

5 € | 152

juny | 2012

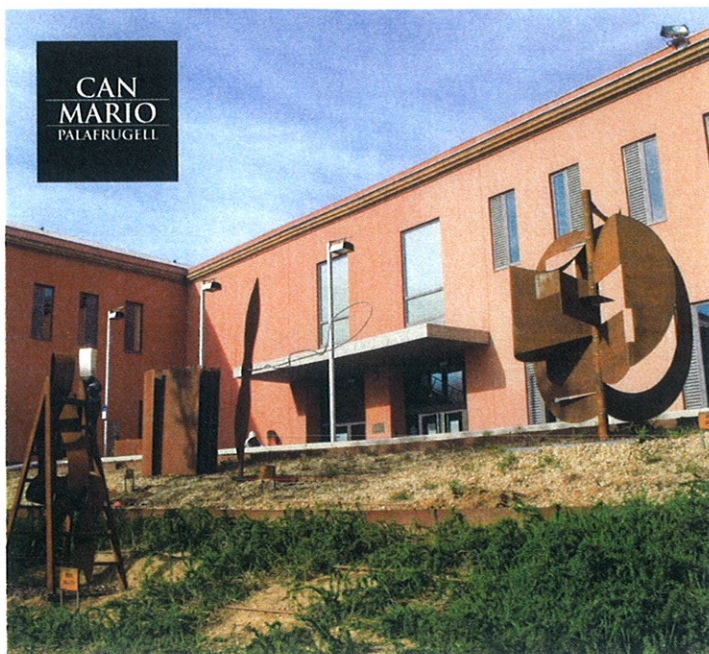
www.bonart.cat

8 414090 255868

Fundació Vila Casas

Museus de l'Empordà

Programació Estiu 2012 - 16 juny al 16 setembr

CAN MARIO - Palafrugell

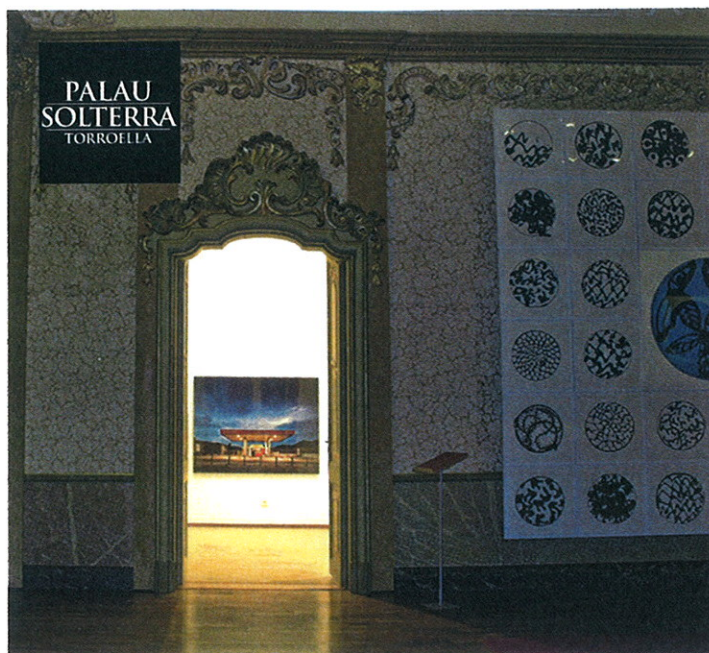
Premi d'Escultura FVC 2012

Escultures finalistes

Taller BDN - *Escultures*

Sala Empordà - *Jordi Sàbat*

Fons d'escultura contemporàni
de la Fundació Vila Casas

PALAU SOLTERRA

Torroella de Montgrí

Pilar Aymerich

El goig i la revolta

Fons de fotografia contemporà
de la Fundació Vila Casas

Horari: De dimarts a diumenge, de 17.00 a 21.00 h - Dilluns tancat, excepte si és f

Patchwork, Quim Domene, Martínez Tarrassó, Miquel Ribot, els locals i Nadal, en la programació de Benedormiens 2012

Programació d'exposicions del Castell de Benedormiens 2012 de Castell d'Aro. Començarà amb la mostra del IV Concurs de Patchword, que s'ha previst del 27 de juliol a l'1 de juliol. A continuació, el 31 de juliol, l'exposició *Selecció de Patchword / Selected Work*, de l'olotí Quim Domene. Del 4 d'agost al 16 de setembre s'ha previst una retrospectiva de l'obra de Martínez Tarrassó. Del 22 de setembre al 14 d'octubre, el Castell de Benedormiens de Castell d'Aro serà

l'escenari d'una exposició de fotografia de Miquel Ribot. Del 27 d'octubre al 18 de novembre s'ha programat la quarta edició de la biennial d'artistes locals. Tancarà el programa les exposicions que s'organitzaran amb motiu de la campanya de Nadal i que tindran lloc del 22 de desembre del 2012 al 12 de gener del 2013. Coincidint amb l'exposició del IV Concurs de Patchword, s'ha previst la celebració, el dia 2 de juny, de les 10 a les 21 h, del mercat de Patchword.

Quim Domene.
Varkaus aveneu.
2006. Tècnica mixta sobre cartró-vidre. Obra que s'exposarà al Castell de Benedormiens del 7 al 31 de juliol.

“Memòria 88”, l'última exposició de Romà Vallès a la Fundació Vila Casas, a París

Del 4 de maig al 4 de juny, Romà Vallès presenta al Centre d'Estudis Catalans de París una selecció de treballs exposats en la mostra *Memòria 88*, que s'ha pogut veure entre els mesos de gener i abril a la Fundació Vila Casas de Barcelona. Fruit del conveni de col·laboració entre les dues institucions, un dels autors programats als espais Volart o Volart2 exposa a la capital francesa.

DESCRIPCIÓ

1 fiscal _____ DNI/NIF _____
 2 domicili _____ Codi postal _____ Localitat _____
 3 marca _____ Telèfon _____ Fax _____
 4 correu electrònic _____ Web _____

Volart
 C/ Narvis Blanch, 22 2a. 1a
 17003 Girone
 Tel. 972 42 62 95
 Fax 972 41 78 93
 administracion@volart.cat

5 descripció a partir del mes de _____
 Edició paper (50 €, 12 números, IVA inclòs) Edició digital (25 €, 12 números, IVA inclòs)

6 manera de pagament
 Rebut Domiciliació bancària
 Nom del banc _____ 20 díigits

7 forma _____ de _____ de 2012

Javier Vilató.
Oiseau de nuit et soleil, VII 1977. Oli sobre tela. 73x60 cm.

“Vilató, Barcelona - París. Bestioles”

Fundació Vila Casas_Espai Volart 2

Barcelona

La Fundació Vila Casas s'afegeix als actes d'homenatge a Javier Vilató que la ciutat de Barcelona organitza l'any 2012. L'exposició, titulada *Vilató, Barcelona - París. Bestioles*, es podrà visitar fins al 24 de juny.

Javier Vilató (Barcelona, 1921 - París, 2000) fou pintor, fill del neuropsiquiatra Joan Baptista Vilaró i de Dolors Ruiz Picasso, germana del gran artista. Vilató va viure submergit en l'avantguarda de l'art contemporani i va convertir-se també en un artista de projecció internacional, l'obra del qual és present en nombrosos museus de tot el món.

El 1939, després d'abandonar el camp de concentració d'Argelers, on havia estat confinat al costat del seu germà José Vilató, conegut artísticament com a J. Fi, Javier Vilató iniciava una intensíssima carrera artística (pintura, dibuix, escultura, gravat, ceràmica, murals...). A Barcelona formà un grup que tindria com a objectiu reanimar la vida artística del país.

Els seus primers llenços, abans d'instal·lar-se a París el 1946, són d'influència cubista, en altres obres predomina el toc surrealista o la celebració de la llum i el món mediterrani, fruit de les seves estades a casa d'Alacant, on durant tres mesos a l'any vivia sense llum, sense aigua, sense telèfon. A finals dels anys quaranta tornà a viatjar a París, on s'instal·laria de manera definitiva. Malgrat el seu pas pel cubisme i el surrealisme, el més important de la seva obra es desenvolupa en el neocubisme. Dins d'aquest estil, en el qual (a diferència del cubisme que redueix la natura a formes geomètriques) s'uneixen el simbolisme, el surrealisme i el realisme, és que Vilató, amb un peculiar maneig de la llum i riquesa de color, aconsegueix alts nivells de realització. A partir dels cinquanta, la seva trajectòria esdevindria internacional i les seves obres li van obrir les portes de museus com ara el MOMA, el Pompidou o el Reina Sofia.

Jaume Amigó, el Marroc i el Japó

Michael Dunev Art Projects

Torroella de Montgrí

Jaume Amigó torna a Michael Dunev Art Projects per exposar, fins al juliol, una acurada selecció de pintures i escultures realitzades recentment sota el títol *Afrika: pintures i escultures*. Aquestes peces tenen com a punts de partida l'experiència dels seus viatges estades al Marroc i el Japó. Els freqüents viatges d'Amigó a aquests països han deixat una empremta significativa en l'obra d'aquest artista cètic.

L'obra de Jaume Amigó es caracteritza amb un llenguatge gairebé jeroquí i la destil·lació d'una iconografia simplificada per elements senzills, inspirats en estris quotidians o bé en la natura, recordant núvols, flors o vents. El suport de preferència per a l'obra és el paper, que comporta qualitats que (té voluntat, memòria i resisteix) medi ambient tal com un ésser viu. Durant una de les seves estades al Marroc, Amigó, va començar a treballar amb la tècnica del *raku*, un tipus de ceràmica que les propietats de la qual li ofereix un ampli camp per a l'experimentació. El resultat dels seus primers esforços és tan positiu que, quan va tornar a instal·lar un forn de ceràmica al taller on ha seguit experimentant, ha obtingut amb els resultats que ofereix un mil·lenari procés.

Les seves obres resulten íntimes i orientades cap a l'interior, amb una proximitat i contemplació, una distància física entre l'obra i el espectador. El que Amigó ofereix amb les seves pintures és el buit, que crea una suspensió de paraules e